

Marc-Uwe Kling · Astrid Henn

De NEEhoorn

en het VERJAARDAGSFEESTJE

Vertaald door Jaap Robben

'OLT

Luister, het begon zo: de WATbeer beloofde dat hij vandaag zijn allerlekkerste koekjes zou bakken. Maar dan moesten de NEEhoorn en de WELLES-prinses beloven dat zij een héle dag geen ruzie zouden maken. Dat is een leuk idee, toch? Iedereen was het ermee eens. Maar toen zei de KUS-m'n-KONT-hond: 'Ik durf te wedden dat ze dat niet kunnen.'

En meteen begonnen de NEEhoorn en de WELLES-prinses te ruziën over of het hun wel of niet zou lukken om niet te ruziën.

'NEE!'

zei de NEEhoorn.

'Welles!'

zei de WELLES-prinses.

'NEE!'

'Welles!'

'ALTIJD ÉÉN
KEER VAKER NEE DAN
DAT JIJ WELLES
KUNT ZEGGEN!'

'Altijd twee keer
meer WELLES dan jij
NEE kunt zeggen!'

'Jullie hebben
de weddenschap
verloren...'

zei de KUS-m'n-KONT-hond.

Maar de WATbeer was er toch een beetje verdrietig door, want die had veel zin om lekkere koekjes te gaan bakken.

'Maar je kunt toch alsnog lekkere koekjes gaan bakken,' stelde de KUS-m'n-KONT-hond voor en daar was de WATbeer het eigenlijk wel mee eens.

Toen kregen de NEEhoorn en de WELLES-prinses ruzie over of de WATbeer nog wel koekjes mocht bakken, terwijl het hun niet gelukt was om niet te ruziën.

'NEE!'

zei de NEEhoorn.

'Welles!'

zei de WELLES-prinses.

'NEE!'

schreeuwde de NEEhoorn.

'Welles!'

krijste de WELLES-prinses.

En toen brulde de NEEhoorn nog 'n keer 'NEE!' en gaf de WELLES-prinses daarbij een duw. Of nou ja, een heel klein duwtje. In ieder geval was het zijn bedoeling om haar maar een ietsiepietsie klein duwtje te geven. Maar precies op dat moment deed de WELLES-prinses een stap naar de NEEhoorn toe. Misschien wilde zij op dat moment de NEEhoorn ook wel een duwtje geven.

Niemand wist precies wat er was gebeurd. Alle getuigen vertelden iets anders. Zoals dat nu eenmaal gaat met ruzie.

Het was in ieder geval nogal een botsing waardoor de WELLES-prinses met haar billen in een plas modder viel. Dat zou iedereen natuurlijk vervelend vinden. Zeker als je net je mooie nieuwe kleren aan hebt getrokken. Daarom beet de WELLES-prinses hem kwaad toe:

'Welles!'

Meteen daarna zei ze: 'Vanaf nu ben jij niet meer mijn beste vriend!'

En toen werd het stil - héél stil - in het Hartenwoud. Je zou de mieren hebben kunnen horen lopen. Dat zou gekund hebben. Maar zelfs de mieren stonden stokstijf stil. Want zelfs de mieren waren enorm geschrokken van wat er net was gezegd. De NEEhoorn stond er nogal sipjes bij. Maar de WELLES-prinses was nog steeds boos en zei:

'En jij mag óók niet meer op mijn verjaardagsfeestje komen.'

Oef. BAM! Die kwam hard aan...

Als een vuistslag vol in de buik van de NEEhoorn. Die werd nog stiller dan stil, zo geschokt was hij.

'MAAK... EH...
WANNEEK BEN
JIJ DAN JARIG?'

'Vandaag.'

zei de WELLES-prinses.

Oei. Dat was vervelend. Foute boel.

'En als je jarig bent, moet iedereen de hele dag superlief voor je zijn,' mopperde de WELLES-prinses. Ze probeerde op te staan uit de modderpoel. 'En vandaag ben ik jarig en jij bent heel gemeen tegen mij geweest. Je hebt zelfs mijn verjaardagsjurk geruuu-wie-neerd.' Ja, dat woord gebruikte ze. Nu had de NEEhoorn een beetje spijt, maar hij wist niet goed wat hij moest zeggen. En daarom zei hij maar niks.